

Broj: 03-04-781/23
Sarajevo, 02.08.2023. godine

PARLAMENT FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Dom naroda
n/p gosp. Tomislavu Martinoviću

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
PARLAMENT FEDERACIJE
SARAJEVO

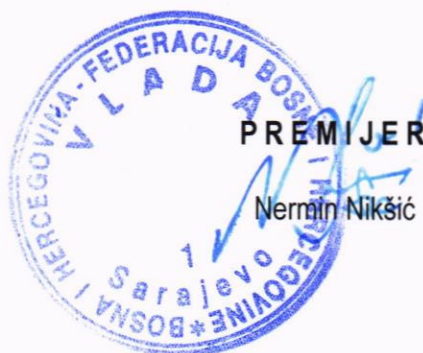
Primljeno:		03-08-2023	
Org. jed.	Broj	Priloga	Vrijednost
05/2	-02-	187	123

Predmet: Mišljenje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine

Poštovani,

Sukladno članku 104. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br: 27/03, 21/09 i 24/20), u privitku akta dostavljam Vam Mišljenje Vlade Federacije Bosne i Hercegovine na Inicijativu za izmjene Zakona o radu, u svezi sa reguliranjem pitanja slobodnih dana nedjeljom i u dan praznika, koju je podnio Ivica Pavković, izaslanik u Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, a koje je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine utvrdila na 10. sjednici, održanoj 02. kolovoza 2023. godine.

S poštovanjem,

CO: FEDERALNO MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE POLITIKE
n/p gosp. Adnanu Deliću, ministru

Privitak: kao u tekstu

GOVERNMENT

Na osnovu člana 75. Poslovnika o radu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine - Prečišćeni tekst („Službene novine Federacije BiH”, br. 6/10, 37/10, 62/10, 39/20 i 67/21) i člana 104. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH”, br: 27/03, 21/09 i 24/20), nakon razmatranja Inicijative za izmjene Zakona o radu, u vezi sa regulisanjem pitanja slobodnih dana nedjeljom i u dan praznika, koju je podnio Ivica Pavković, delegat u Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine je na prijedlog Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, na 10. sjednici održanoj 02.08.2023.godine, utvrdila sljedeće

MIŠLJENJE

Uvažavajući razloge predlagača, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine u okviru svoje nadležnosti ne može dati pozitivno mišljenje na Inicijativu za izmjene Zakona o radu.

Obrazloženje

Aktom sekretara Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine broj: 05/2-02-187/23 od 03.07.2023. godine, Vladi Federacije Bosne i Hercegovine je dostavljena inicijativa upućena od strane Ivica Pavkovića, delegata u Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, kojom se, između ostalog, traži izmjena Zakona o radu, u vezi sa regulisanjem pitanja slobodnih dana nedjeljom i u dane praznika. Naime, ističe da kako bi se pitanje slobodnih dana nedjeljom i u dane praznika zakonski uredilo, Sindikat radnika zaposlenih u trgovini i uslužnim djelatnostima u BiH uputio je inicijativu da se u parlamentarnu proceduru hitno upute izmjene i dopune zakonskih rješenja kojima bi se regulisala ova oblast i kako bi svi radnici Federacije BiH imali ista prava po pitanju slobodnih dana.

Kao razlog za podnesenu inicijativu navodi da u Federaciji BiH ima puno praznika i kako zaposlenici u javnom sektoru iste redovno koriste, dok neki zaposlenici u privatnom sektoru vrlo rijetko koriste slobodne dane u vrijeme praznika, a u nekim branšama skoro i nikako, te da smatra da je potrebno izmijeniti zakonsku regulativu kojom bi se uredila ova oblast i kako bi svi radnici u Federaciji BiH imali jednaka prava.

Članom 36. stav. 4. Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH”, br. 26/16, 89/18 i 44/22), propisano je da se puno radno vrijeme može rasporediti na pet, odnosno šest radnih dana u skladu sa kolektivnim ugovorom i pravilnikom o radu. Nadalje, članom 46. Zakona o radu propisano je da radnik ima pravo na sedmični odmor u trajanju od najmanje 24 sata neprekidno, a ako je neophodno da radi na dan svog sedmičnog odmora, osigurava mu se jedan dan u periodu određenom prema dogovoru poslodavca i radnika koji ne može biti duži od dvije sedmice. Od radnika se može tražiti da radi na dan svog sedmičnog odmora samo u slučaju više sile, vanrednog povećanja obima posla ukoliko poslodavac ne može primijeniti druge mjere, sprječavanja gubitka kvarljive robe kao i u drugim slučajevima utvrđenim kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu. Radniku se ne može uskratiti pravo na odmor u toku rada, dnevni odmor i sedmični odmor.

Članom 76. Zakona o radu propisano je da radnik ima pravo na povećanu plaću za otežane uvjete rada, prekovremeni rad i noćni rad, te za rad na dan sedmičnog odmora, praznika ili nekog drugog dana za koji je zakonom određeno da se ne radi, u skladu sa kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu.

Zakonom o praznicima ("Službeni list SFRJ" broj: 6/73), koji se na osnovu Uredbe sa zakonskom snagom o preuzimanju i primjenjivanju saveznih zakona ("Službeni list RBiH", broj: 2/92), odnosno Zakona o potvrđivanju uredbi sa zakonskom snagom ("Službeni list RBiH", broj: 13/94) primjenjuje kao federalni zakon, određeno je da su Nova godina i Prvi maj praznici koji se obilježavaju dva dana. Istim Zakonom je propisano da ukoliko jedan od dana u koje se isti obilježavaju padaju u nedjelju, praznikom se smatra prvi naredni dan poslije ta dva dana. Što se tiče vjerskih praznika, ističemo da je članom 54. stav 3. Zakona o radu, propisano da je poslodavac dužan omogućiti radniku odsustvo do četiri radna dana u jednoj kalendarskoj godini, radi zadovoljavanja njegovih vjerskih odnosno tradicijskih potreba, s tim da se odsustvo od dva dana koristi uz naknadu plaće - plaćeno odsustvo.

Nakon razmatranja podnesene inicijative za izmjene Zakona o radu, a uvažavajući istaknute razloge, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine u okviru svoje nadležnosti ne može dati pozitivno mišljenje na istu.

Shodno navedenom, kolektivnim ugovorom i pravilnikom o radu se uređuje raspored radnog vremena, te samim tim i neradni dani, odnosno dani sedmičnog odmora, te je poslodavac u skladu sa članom 46. Zakona o radu, dužan radniku obezbijediti sedmični odmor u trajanju od najmanje 24 sata neprekidno, s tim da navedenim zakonom nije propisan određeni dan u sedmici u kojem će radnik koristiti dan sedmičnog odmora (npr. subota ili nedjelja), već isto zavisi od rasporeda radnog vremena kod poslodavca. S tim u vezi, u slučaju da radnik mora raditi na dan sedmičnog odmora, ima pravo da mu se u periodu određenom prema dogovoru sa poslodavcem, koji ne može biti duži od dvije sedmice, osigura jedan dan sedmičnog odmora.

Također, ističemo da je članom 76. navedenog zakona propisano da radnik ima pravo na povećanu plaću za otežane uvjete rada, prekovremeni rad i noćni rad, te za rad na dan sedmičnog odmora, praznika ili nekog drugog dana za koji je zakonom određeno da se ne radi, u skladu sa kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu. Dakle ukoliko se zbog prirode i organizacije posla rad kod poslodavca odvijao i na dane praznika, radnik ima pravo na povećanu plaću u skladu sa kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu, a ukoliko je jedan od dana na koje se obilježava praznik istovremeno i dan sedmičnog odmora radnika, te ukoliko bi radnik radio na taj dan, isti bi, u skladu sa članom 46. stav 1. Zakona o radu, imao pravo da mu se u periodu određenom prema dogovoru sa poslodavcem, koji ne može biti duži od dvije sedmice, osigura jedan dan sedmičnog odmora.

Shodno navedenom, mišljenja smo da trenutni zakonski okvir koji je uspostavljen kroz postojeće odredbe Zakona o radu, pruža odgovarajuće mehanizme zaštite navedenih prava i zabranu nejednakog postupanja, te da bi se fokus trebao usmjeriti na adekvatno poštivanje navedenih odredaba, kroz učešće nadležnih inspeksijskih organa.

Iz navedenih razloga, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine ne može dati pozitivno mišljenje na navedenu inicijativu za izmjene Zakona o radu.

V. broj: 1052/2023
02.08.2023. godine
Sarajevo

Na temelju članka 75. Poslovnika o radu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine - Prečišćeni tekst („Službene novine Federacije BiH”, br. 6/10, 37/10, 62/10, 39/20 i 67/21) i članka 104. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH”, br: 27/03, 21/09 i 24/20), nakon razmatranja Inicijative za izmjene Zakona o radu, u svezi sa reguliranjem pitanja slobodnih dana nedjeljom i u dan praznika, koju je podnio Ivica Pavković, izaslanik u Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine je na prijedlog Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, na 10. sjednici održanoj 02. kolovoza 2023. godine, utvrdila sljedeće

MIŠLJENJE

Uvažavajući razloge predlagatelja, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine u okviru svoje nadležnosti ne može dati pozitivno mišljenje na Inicijativu za izmjene Zakona o radu.

Obrazloženje

Aktom tajnika Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine broj: 05/2-02-187/23 od 03.07.2023. godine, Vladi Federacije Bosne i Hercegovine je dostavljena inicijativa upućena od strane Ivica Pavkovića, izaslanika u Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, kojom se, između ostalog, traži izmjena Zakona o radu, u svezi sa reguliranjem pitanja slobodnih dana nedjeljom i u dane blagdana. Naime, ističe da kako bi se pitanje slobodnih dana nedjeljom i u dane blagdana zakonski uredilo, Sindikat radnika zaposlenih u trgovini i uslužnim djelatnostima u BiH uputio je inicijativu da se u parlamentarnu proceduru žurno upute izmjene i dopune zakonskih rješenja kojima bi se regulirala ova oblast i kako bi svi radnici Federacije BiH imali ista prava po pitanju slobodnih dana.

Kao razlog za podnesenu inicijativu navodi da u Federaciji BiH ima puno blagdana i kako zaposlenici u javnom sektoru iste redovno koriste, dok neki zaposlenici u privatnom sektoru vrlo rijetko koriste slobodne dane u vrijeme blagdana, a u nekim branšama skoro i nikako, te da smatra da je potrebno izmijeniti zakonsku regulativu kojom bi se uredila ova oblast i kako bi svi radnici u Federaciji BiH imali jednaka prava.

Člankom 36. stavak. 4. Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH”, br. 26/16, 89/18 i 44/22), propisano je da se puno radno vrijeme može rasporediti na pet, odnosno šest radnih dana sukladno sa kolektivnim ugovorom i pravilnikom o radu. Nadalje, člankom 46. Zakona o radu propisano je da radnik ima pravo na tjedni odmor u trajanju od najmanje 24 sata neprekidno, a ako je neophodno da radi na dan svog tjednog odmora, osigurava mu se jedan dan u razdoblju određenom prema dogovoru poslodavca i radnika koji ne može biti duži od dva tjedna. Od radnika se može tražiti da radi na dan svog tjednog odmora samo u slučaju više sile, vanrednog povećanja obima posla ukoliko poslodavac ne može primijeniti druge mjere, sprječavanja gubitka kvarljive robe kao i u drugim slučajevima utvrđenim kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu. Radniku se ne može uskratiti pravo na odmor u toku rada, dnevni odmor i tjedni odmor.

Člankom 76. Zakona o radu propisano je da radnik ima pravo na povećanu plaću za otežane uvjete rada, prekovremeni rad i noćni rad, te za rad na dan tjednog odmora, blagdana ili nekog drugog dana za koji je zakonom određeno da se ne radi, sukladno kolektivnom ugovoru, pravilniku o radu i ugovoru o radu.

Zakonom o blagdanima ("Službeni list SFRJ", broj: 6/73), koji se na osnovu Uredbe sa zakonskom snagom o preuzimanju i primjenjivanju saveznih zakona ("Službeni list RBiH", broj: 2/92), odnosno Zakona o potvrđivanju uredbi sa zakonskom snagom ("Službeni list RBiH", broj: 13/94) primjenjuje kao federalni zakon, određeno je da su Nova godina i Prvi maj blagdani koji se obilježavaju dva dana. Istim Zakonom je propisano da ukoliko jedan od dana u koje se isti obilježavaju padaju u nedjelju, blagdanom se smatra prvi naredni dan poslije ta dva dana. Što se tiče vjerskih blagdana, ističemo da je člankom 54. stavak 3. Zakona o radu, propisano da je poslodavac dužan omogućiti radniku dopust do četiri radna dana u jednoj kalendarskoj godini, radi zadovoljavanja njegovih vjerskih odnosno tradicijskih potreba, s tim da se dopust od dva dana koristi uz naknadu plaće - plaćeni dopust.

Nakon razmatranja podnesene inicijative za izmjene Zakona o radu, a uvažavajući istaknute razloge, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine u okviru svoje nadležnosti ne može dati pozitivno mišljenje na istu.

Sukladno navedenom, kolektivnim ugovorom i pravilnikom o radu se uređuje raspored radnog vremena, te samim tim i neradni dani, odnosno dani tjednog odmora, te je poslodavac sukladno članku 46. Zakona o radu, dužan radniku obezbijediti tjedni odmor u trajanju od najmanje 24 sata neprekidno, s tim da navedenim zakonom nije propisan određeni dan u tjednu u kojem će radnik koristiti dan tjednog odmora (npr. subota ili nedjelja), već isto zavisi od rasporeda radnog vremena kod poslodavca. S tim u svezi, u slučaju da radnik mora raditi na dan tjednog odmora, ima pravo da mu se u razdoblju određenom prema dogovoru sa poslodavcem, koji ne može biti duži od dva tjedna, osigura jedan dan tjednog odmora.

Također, ističemo da je člankom 76. navedenog zakona propisano da radnik ima pravo na povećanu plaću za otežane uvjete rada, prekovremeni rad i noćni rad, te za rad na dan tjednog odmora, blagdana ili nekog drugog dana za koji je zakonom određeno da se ne radi, sukladno kolektivnom ugovoru, pravilniku o radu i ugovoru o radu. Dakle ukoliko se zbog prirode i organizacije posla rad kod poslodavca odvijao i na dane blagdana, radnik ima pravo na povećanu plaću sukladno kolektivnom ugovoru, pravilniku o radu i ugovoru o radu, a ukoliko je jedan od dana na koje se obilježava blagdan istovremeno i dan tjednog odmora radnika, te ukoliko bi radnik radio na taj dan, isti bi, sukladno članku 46. stavak 1. Zakona o radu, imao pravo da mu se u periodu određenom prema dogovoru sa poslodavcem, koji ne može biti duži od dva tjedna, osigura jedan dan tjednog odmora.

Sukladno navedenom, mišljenja smo da trenutni zakonski okvir koji je uspostavljen kroz postojeće odredbe Zakona o radu, pruža odgovarajuće mehanizme zaštite navedenih prava i zabranu nejednakog postupanja, te da bi se fokus trebao usmjeriti na adekvatno poštivanje navedenih odredaba, kroz učešće nadležnih inspeksijskih organa.

Iz navedenih razloga, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine ne može dati pozitivno mišljenje na navedenu inicijativu za izmjene Zakona o radu.

V. broj: 1052/2023
02. kolovoza 2023. godine
Sarajevo

GOVERNMENT

На основу члана 75. Пословника о раду Владе Федерације Босне и Херцеговине - Пречишћени текст („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 6/10, 37/10, 62/10, 39/20 и 67/21) и члана 104. Пословника о раду Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације БиХ”, бр: 27/03, 21/09 и 24/20), након разматрања Иницијативе за измјене Закона о раду, у вези са регулисањем питања слободних дана недјељом и у дан празника, коју је поднио Ивица Павковић, делегат у Дому народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине, Влада Федерације Босне и Херцеговине је на приједлог Федералног министарства рада и социјалне политике, на 10. сједници одржаној 02.08. 2023.године, утврдила слједеће

МИШЉЕЊЕ

Уважавајући разлоге предлагача, Влада Федерације Босне и Херцеговине у оквиру своје надлежности не може дати позитивно мишљење на Иницијативу за измјене Закона о раду.

Образложење

Актом секретара Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине број: 05/2-02-187/23 од 03.07.2023. године, Влади Федерације Босне и Херцеговине је достављена иницијатива упућена од стране Ивице Павковића, делегата у Дому народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине, којом се, између осталог, тражи измјена Закона о раду, у вези са регулисањем питања слободних дана недјељом и у дане празника. Наиме, истиче да како би се питање слободних дана недјељом и у дане празника законски уредило, Синдикат радника запослених у трговини и услужним дјелатносима у БиХ упутио је иницијативу да се у парламентарну процедуру хитно упуте измјене и допуне законских рјешења којима би се регулисала ова област и како би сви радници Федерације БиХ имали иста права по питању слободних дана.

Као разлог за поднесену иницијативу наводи да у Федерацији БиХ има пуно празника и како запосленици у јавном сектору исте редовно користе, док неки запосленици у приватном сектору врло ријетко користе слободне дане у вријеме празника, а у неким браншама скоро и никако, те да сматра да је потребно измјенити законску регулативу којом би се уредила ова област и како би сви радници у Федерацији БиХ имали једнака права.

Чланом 36. став. 4. Закона о раду („Службене новине Федерације БиХ”, бр. 26/16, 89/18 и 44/22), прописано је да се пуно радно вријеме може распоредити на пет, односно шест радних дана у складу са колективним уговором и правилником о раду. Надаље, чланом 46. Закона о раду прописано је да радник има право на седмични одмор у трајању од најмање 24 сата непрекидно, а ако је неопходно да ради на дан свог седмичног одмора, осигурава му се један дан у периоду одређеном према договору послодавца и радника који не може бити дужи од двије седмице. Од радника се може тражити да ради на дан свог седмичног одмора само у случају више силе, ванредног повећања обима посла уколико послодавац не може примијенити друге мјере, спрјечавања губитка кварљиве робе као и у другим случајевима утврђеним колективним уговором или правилником о раду. Раднику се не може ускратити право на одмор у току рада, дневни одмор и седмични одмор.

Чланом 76. Закона о раду прописано је да радник има право на повећану плаћу за отежане увјете рада, прековремени рад и ноћни рад, те за рад на дан седмичног одмора, празника или неког другог дана за који је законом одређено да се не ради, у складу са колективним уговором, правилником о раду и уговором о раду.

Законом о празницима ("Службени лист СФРЈ" број: 6/73), који се на основу Уредбе са законском снагом о преузимању и примјењивању савезних закона ("Службени лист РБиХ", број: 2/92), односно Закона о потврђивању уредби са законском снагом ("Службени лист РБиХ", број: 13/94) примјењује као федерални закон, одређено је да су Нова година и Први мај празници који се обиљежавају два дана. Истим Законом је прописано да уколико један од дана у које се исти обиљежавају падају у недјељу, празником се сматра први наредни дан послије та два дана. Што се тиче вјерских празника, истичемо да је чланом 54. став 3. Закона о раду, прописано да је послодавац дужан омогућити раднику одсуство до четири радна дана у једној календарској години, ради задовољавања његових вјерских односно традицијских потреба, с тим да се одсуство од два дана користи уз накнаду плаће - плаћено одсуство.

Након разматрања поднесене иницијативе за измјене Закона о раду, а уважавајући истакнуте разлоге, Влада Федерације Босне и Херцеговине у оквиру своје надлежности не може дати позитивно мишљење на исту.

Сходно наведеном, колективним уговором и правилником о раду се уређује распоред радног времена, те самим тим и нерадни дани, односно дани седмичног одмора, те је послодавац у складу са чланом 46. Закона о раду, дужан раднику обезбиједити седмични одмор у трајању од најмање 24 сата непрекидно, с тим да наведеним законом није прописан одређени дан у седмици у којем ће радник користити дан седмичног одмора (нпр. субота или недјеља), већ исто зависи од распореда радног времена код послодавца. С тим у вези, у случају да радник мора радити на дан седмичног одмора, има право да му се у периоду одређеном према договору са послодавцем, који не може бити дужи од двије седмице, осигура један дан седмичног одмора.

Такође, истичемо да је чланом 76. наведеног закона прописано да радник има право на повећану плаћу за отежане увјете рада, прековремени рад и ноћни рад, те за рад на дан седмичног одмора, празника или неког другог дана за који је законом одређено да се не ради, у складу са колективним уговором, правилником о раду и уговором о раду. Дакле уколико се због природе и организације посла рад код послодавца одвијао и на дане празника, радник има право на повећану плаћу у складу са колективним уговором, правилником о раду и уговором о раду, а уколико је један од дана на које се обиљежава празник истовремено и дан седмичног одмора радника, те уколико би радник радио на тај дан, исти би, у складу са чланом 46. став 1. Закона о раду, имао право да му се у периоду одређеном према договору са послодавцем, који не може бити дужи од двије седмице, осигура један дан седмичног одмора.

Сходно наведеном, мишљења смо да тренутни законски оквир који је успостављен кроз постојеће одредбе Закона о раду, пружа одговарајуће механизме заштите наведених права и забрану неједнаког поступања, те да би се фокус требао усмјерити на адекватно поштивање наведених одредаба, кроз учешће надлежних инспекцијских органа.

Из наведених разлога, Влада Федерације Босне и Херцеговине не може дати позитивно мишљење на наведену иницијативу за измјене Закона о раду.

В. број: 1052/2023
02.08.2023. године
Сарајево

